

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 8Csp/63/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2217218258
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Salayová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2018:2217218258.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda pred sudkyňou JUDr. Antóniou Salayovou v sporovej spotrebiteľskej veci žalobcu : KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o., so sídlom Československé armády 954/7, 500 03 Hradec Králové, IČO : 24785199, zastúpeného : ŠMÍDA advokátní kancelář s.r.o., organizačná zložka, IČO : 47 255 773, so sídlom ul. Svornosti 43, 821 09 Bratislava proti žalovanej : I. S., F.. XX.XX.XXXX, T. J.O. XX/XXX, XXX XX W. P., o zaplatenie 373,70 Eur s prísl. takto

rozhodol :

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 115,70 Eur spolu s úrokom z omeškania 5,00 % ročne od 08.01.2018 do zaplatenia, to všetko v mesačných splátkach po 30,00 Eur, vždy do 28 dňa toho ktorého mesiaca, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku, k rukám žalobcu tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

II. Žaloba žalobcu o zaplatenie 250,00 Eur spolu s úrokom z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 48,83 Eur od 17.12.2016 do zaplatenia, zo sumy 115,70 Eur od 17.12.2016 do 07.01.2018 a s úrokom z omeškania 0,05 % ročne zo sumy 115,70 Eur od 08.01.2018 do zaplatenia sa zamieta.

III. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie :

1. Žalobca sa žalobou podanou dňa 22.12.2017 domáhal na tunajšom súde voči žalovanej o zaplatenie 373,73 Eur spolu s úrokom z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 164,53 Eur od 17.12.2016 do zaplatenia tvrdiac, že žalovaná porušila zmluvne dohodnuté podmienky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorú uzavrela s právnym predchodcom žalobcu a s plnením sa dostala aj do omeškania. Zároveň si uplatnil aj trovy konania.

2. Žalovaná sa na pojednávanie nedostavila. Termín pojednávania mala riadne a včas vykázaný. Dňa 28.02.2018 bol tunajšiemu súdu doručený e - mail od odosielateľa B..J. s tým, že žalovaná sa nevie dostaviť po chemoterapii a že ich požiadala, aby jej boli povolené splátky po 30,00 Eur mesačne.

3. Vo veci bolo vykonané dokazovanie oboznámením sa s obsahom listín predložených žalobcom zmluva o spotrebiteľskom úvere (č.l. 4), zmluva o zabezpečení splátok úveru (č.l. 5), výpis splátok a úhrad (č.l. 6), KIPROSK (č.l. 7), oznámenie o postúpení (č.l. 8), podací hárok (č.l. 9), predžalobná výzva (č.l. 10), podací hárok (č.l. 11), zmluva o postúpení pohľadávky (č.l. 12), výpis z obchodného registra (č.l. 17) a na základe takto vykonaného dokazovania bol ustálený nasledovný skutkový a právny stav veci :

4. Z údajov v obchodnom registri, ktorý je verejne dostupný na internetovej stránke www.or.sk <<http://www.or.sk>> vyplýva, že právny predchodca žalobcu má aj mal okrem iného v predmete činností aj poskytovanie pôžičiek a úverov nebankovým spôsobom z vlastných zdrojov.

5. Z pripojenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere (č.l. 4) vyplýva, že právny predchodca žalobcu (Provident Financiel s.r.o.) uzavrel zmluvu ako veriteľ. Žalovaná uzavrela zmluvu ako fyzická osoba - občan. Zmluva bola uzavretá dňa 14.11.2013. Lehota splatnosti a doba trvania zmluvy bola 60 týždňov po dni uzavretia zmluvy. Podľa žaloby konečná splatnosť nastala dňa 01.08.2015.

6. Z pripojenej zmluvy o zabezpečení splátok úveru (č.l. 5) vyplýva, že bola uzavretá taktiež dňa 14.11.2013 a medzi tými istými stranami ako v prípade zmluvy o spotrebiteľskom úvere (č.l. 4). Aj v tejto bol dátum splatnosti 01.08.2015.

7. Právny predchodca žalobcu svoju pohľadávku postúpil na žalobcu a to zmluvou o postúpení pohľadávky (č.l. 12). Postúpenie bolo žalovanej oznámené (č.l. 8).

8. Právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej sumu 300,00 Eur (č.l. 4). Žalovaná doteraz uhradila celkom 184,30 Eur (č.l. 6).

9. Na základe vyššie uvedeného skutkového stavu bol ustálený nasledovný stav právny.

10. Je nepochybné, že právny predchodca žalobcu a žalovaná uzatvorili Zmluvu o spotrebiteľskom úvere dňa 14.11.2013. Na základe tejto zmluvy bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 300,00 Eur, ktorý sa zaviazala splácať vyššie uvedeným spôsobom. Vzhľadom na uvedené je potrebné právne kvalifikovať ako vzťah spotrebiteľský, zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, keďže táto spĺňa definičné znaky označujúce jej subjekty, a to spotrebiteľa (osobu ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti) a dodávateľa (ktorý je osobou ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Na predmetný vzťah, keďže sa jedná o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, je potrebné aplikovať ustanovenia zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch platného a účinného ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy.

11. Podľa ust. § 9 ods. 2, písm. k/ zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa OZ musí obsahovať tieto náležitosti : Výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

12. Zmluva o úvere neobsahuje základnú obsahovú náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch, preto v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch sa považuje tento úver za bezúročný a bez poplatkov. Výklad a aplikácia ust. § 9 a 11 Zákona o spotrebiteľských úveroch musí byť v súlade so zmyslom a účelom citovaného zákona. Pokiaľ zmluva uzavretá medzi stranami niektorú z náležitostí vymenovaných v ust. § 9 ods. 2/ zákona o spotrebiteľských úveroch neobsahuje, poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. V samotnom texte zmluvy nie je výška splátky rozčlenená, je uvedená iba jednou istinou - výška mesačnej splátky 6,73 Eur. Nie je teda rozdelené, koľko z uvedenej sumy ide na istinu, koľko na úroky, koľko na poplatky. Splátka je vyjadrená len jednou, počas trvania zmluvy nemennou sumou (okrem výške poslednej splátky v sume 6,43 Eur.). Nerozčlenenie jednotlivých splátok na istinu, úroky a iné poplatky nemôže byť považované za splnenie povinnosti, ktorá expressis verbis vyplýva z vyššie citovaných ustanovení Zákona o spotrebiteľských úveroch. Analyzujúc túto náležitosť zmluvy je potrebné dospieť k záveru, že primárnemu účelu právnej úpravy normami spotrebiteľského práva (ktorým je zrozumiteľnosť pre spotrebiteľa a ochrana toho z povahy veci slabšieho účastníka právneho vzťahu) zodpovedá len taký výklad cit. ust. ktorý každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „výška“, „počet“, „termíny splátok“ viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť , teda ako k istine tak i k úrokom a tiež prípadným poplatkom. Naplneniu uvedeného účelu preto nezodpovedá zmluva neobsahujúca aj vyčíslenie čiastkových súm reprezentujúce jednotlivé čiastkové položky, čo je navzdory odchylnosti takejto úpravy spotrebiteľských úveroch od úpravy úverov všeobecne práve dôkazom zvýšenej pozornosti venovanej ochrane spotrebiteľa, ktorý by pri

rozhodovaní sa, či zmluvu uzavrie, nemal byť zavádzaný ani problematickými údajmi, z ktorých nemusí byť celkom schopný vyvodiť, aké bude skutočné navýšenie sumy reálne a teda i celková cena, za ktorú si požičiava a ktorú takto bude povinný veriteľovi vrátiť. Pri takomto rozhodovaní súd plne zohľadňuje aj výklad Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 v zmysle ktorého čl. 10 ods. 1 a 2 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS v spojení s čl. 3 písm. m) tejto Smernice sa má vykladať v tom zmysle že: Zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v čl. 10 ods. 2 uvedenej Smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči poznamenáva, že aj napriek tejto skutočnosti musí byť zachovaná požiadavka dobrej viery v záväzkovo právnom vzťahu. Väčšina veriteľov tvrdí, že niektoré náležitosti, ktoré má obsahovať zmluva o spotrebiteľskom úvere sú v samotnom texte zmluvy o úvere a ďalšie sú v Obchodných podmienkach a vo Všeobecných obchodných podmienkach, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, prípadne aj to, že amortizačnú tabuľku si môže spotrebiteľ kedykoľvek vyžiadať od banky. Súd je toho názoru, že rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 zo dňa 09.11.2015 poskytol výklad výlučne Smernice, konkrétne čl. 10 ods. 2 písm. h) a i) a čl. 23, keďže výklad vnútroštátneho práva poskytujú výlučne vnútroštátne súdy. Súdny dvor EÚ vo svojom rozhodnutí vyslovil, že Smernica sa má vykladať tak, že členské štáty nesmú zasahovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto Smernice. Daný záver je však na zákon o spotrebiteľských úveroch neaplikovateľný, nakoľko v tomto konkrétnom prípade ide o vnútroštátne právo - zákon, ktorý nad rámec Smernice zakotvil prísnejšie podmienky vo vzťahu k povinným náležitostiam spotrebiteľskej zmluvy o úvere na splnenie ktorých je viazané posúdenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru. Požiadavka zákona o spotrebiteľských úveroch je teda od požiadavky Smernice iná. Zákon uvádza, že zmluvy musia obsahovať „výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov „. Slovenský zákon o spotrebiteľských úveroch ide nad rámec Smernice a celkom jednoznačne vyžaduje vyjadrenie, ako splátok istiny tak aj splátok úrokov a splátok iných poplatkov. K výkladu tohto ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch existuje konštantná judikatúra slovenských súdov, v zmysle ktorej je potrebné toto ustanovenie vykladať tak, že zmluva musí obsahovať vyjadrenie splátok istiny, úrokov a poplatkov, inak sa zmluva o spotrebiteľskom úvere považuje za bezúročnú a bez poplatkov. Smernica vyžaduje v spotrebiteľskej zmluve iba uvedenie výšky, počtu a frekvencie splátok spotrebiteľa. Taktiež ust. § 11 ods. 1 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení k 31.12.2012 bolo do súdnej praxe aplikované tak, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov v prípade, ak zmluva nemala písomnú formu alebo síce písomnú formu mala, ale neobsahovala náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1. Tento výklad bol následne prevzatý do zákona § 11 novelou vykonanou Zákonom č. 352/2012 Z. z. účinnou od 01.01.2013, čo potvrdzuje správnosť výkladu (v zhode s vôľou zákonodarcu § 11 aj pred 01.01.2013). V danom prípade je tu zrejmy konflikt medzi Smernicou a Zákonom o spotrebiteľských úveroch. To však neznamená, že sa má bez ďalšieho automaticky uplatniť pred vnútroštátnym právom Smernica. V takom prípade totiž musí vnútroštátny súd skúmať, či môže Smernici priznať priamy resp. nepriamy účinok. Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora na EÚ na otázku priameho účinku Smerníc v spore medzi jednotlivcami v zásade platí zákaz horizontálneho priameho účinku spočívajúci v tom, že žiadne ustanovenie Smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukladajúce povinnosti ako také sa nemôže použiť v rámci sporu v ktorom stoja proti sebe výhradne jednotlivci. V prípadoch, kedy súdy SR rozhodujú o sporoch medzi veriteľmi a spotrebiteľmi ohľadne bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľských úverov podľa zákona resp. Smernice, jedná sa o spory medzi jednotlivcami. Z toho dôvodu nie je možné, aby vnútroštátne súdy poskytli Smernici priamy účinok. V zmysle ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ je rozsah a medze nepriameho účinku Smerníc vyjadrený jednak právom EÚ, jednak právom vnútroštátnym. Súd posúdi, či je možné uplatniť eurokomfortný výklad, teda, či vzhľadom na právnu povahu Smernice možno jej ustanovenia aplikovať pri výklade vnútroštátneho zákona. V takom prípade musí ísť o výklad v čo najväčšej možnej miere v zmysle znenia a účelu a cieľa Smernice, musí ísť o výklad za použitia výkladových metód podľa vnútroštátneho právneho poriadku, nesmie sa jednáť o výklad kontra legem a nesmú byť porušené všeobecné právne zásady. Okrem uvedeného výklad zákona nemôže narúšať všeobecné právne zásady najmä zásadu právnej istoty. Vzhľadom na explicitné znenie Zákona o spotrebiteľských úveroch v časti členenia splátok na istiny, úrokov a poplatkov nemožno priznať Smernici ani nepriamy účinok. Jednalo by sa o výklad vnútroštátneho zákona kontra legem. Súd je preto toho názoru, že napriek vyššie uvedenému poukazu na Smernicu a rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15, na ktorý veritelia poukazujú, Zákon o spotrebiteľských úveroch jednoznačne určuje náležitosti spotrebiteľskej zmluvy a v prípade absencie čo i len jednej z nich, ako to ustanovuje § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý súd aplikuje, je úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Takýto právny názor zaujal Krajský súd v Trnave

v rozsudku 9Co 14/2017-63 zo dňa 31.10.2017, ktorým potvrdil rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda 6C/151/2015-49 zo dňa 18.10.2016. Taktiež vo veci tunajšieho súdu 5C/564/2015 - 95 zo dňa 26.07.2016, potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Trnave 9Co/37/2017 - 139 zo dňa 10.01.2018. Aj vo veci tunajšieho súdu 11C/33/2016 - 47 zo dňa 09.01.2017, potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Trnave 23Co/204/2017 - 70 zo dňa 18.12.2017. Aj vo veci tunajšieho súdu 5C/372/2015 - 50 zo dňa 26.07.2016, potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Trnave 23Co/58/2017 - 66 zo dňa 14.12.2017. Aj vo veci tunajšieho súdu 5C/364/2015 - 55 zo dňa 30.08.2016, potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Trnave 10Co/35/2017 - 73 zo dňa 20.12.2018.

13. Vzhľadom na vyššie uvedený skutkový a právny stav veci, keďže súd predmetný úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, žalovaná je povinná žalobcovi vrátiť iba výšku skutočne poskytnutých finančných prostriedkov. Je nepochybné, že žalovaná obdržala úver vo výške 300,00 Eur, z ktorého vrátila 184,30 Eur, teda k úhrade zostáva 115,70 Eur. Z tejto sumy súd žalobcovi priznal aj zákonný úrok z omeškania, ale iba dňom nasledujúcim po dni doručenia žaloby žalovanej (08.01.2018, kedy bola ale výška úrokov z omeškania 5,00 % ročne a nie 5,05 % ročne ako to žiadal žalobca), pretože žalobca nepreukázal, že riadne a včas vyzval žalovanú na úhradu a ktorým dňom jej stanovil lehotu na úhradu, a teda v konečnom dôsledku, ktorým dňom sa tak žalovaná dostala s plnením do omeškania.

14. Vo zvyšku, čo sa týka nároku zo samotnej úverovej zmluvy súd žalobu zamietol, pretože ako bolo uvedené úver je bezúročný a bez poplatkov. Žalobca žiadal zo zmluvy však viac ako mal právny nárok. Nad dlžnú sumu bol preto nárok žalobcu zamietnutý.

15. Žaloba žalobcu bola zamietnutá aj v časti týkajúcej sa plnenia zo zmluvu o zabezpečení splátok úveru. Je nepochybné, že súčasne so zmluvou o úvere žalovaná uzavrela zmluvu o zabezpečení splátok úveru. Služba zabezpečenia splátok úveru zahŕňala výber splátok každý týždeň v hotovosti prostredníctvom na to splnomocneného obchodného zástupcu spoločnosti Provident a to na žalovanou určenom mieste. Za to sa žalovaná zaviazala uhradiť sumu vo fixnej výške 154,50 Eur, ktorú sa zaviazala splácať v celkovom počte splátok 60, pričom splátky boli splatné spoločne so splátkami úveru. Túto zmluvu uzavrela žalovaná a právny predchodca žalobcu napriek tomu, že už v sume 103,50 Eur, ktorú si uplatnil žalobca ako náklady spojené s úverom, má byť zahrnutý aj administratívny poplatok. Sám žalobca v žalobe udáva, že tento administratívny poplatok zahŕňa okrem iného aj „služby obchodného zástupcu spoločnosti Provident“. Uvedená zmluva je absolútne neplatná pre rozpor s dobrými mravmi s poukazom na ust § 3 a § 39 Obč. zák. Zmluvu vyhotovil ako formulárovú zmluvu právny predchodca žalobcu ako to vyplýva aj z iných súdnych konaní, v ktorých vstupuje žalobca z tohto konania. Menia sa len údaje o osobe dlžníka, počte splátok a výške odmeny. V zmluve o spotrebiteľskom úvere sa uvádza (križikom označené), že bude hotovostný režim, ale ten sa týka len toho, že veriteľ vyplatí úver v hotovosti. V ďalšom sa tam však uvádza, že žalovaná ako dlžník sa zaväzuje splátky splácať osobne v ktorejkoľvek banke alebo pobočke banky, vkladom na účet veriteľa. Nie je potom jasné a najmä transparentné, prečo v inej zmluve a to v zmluve označenej ako zmluva o zabezpečení splátok veriteľ riešil otázku preberania splátok v hotovosti a to za odmenu celkom 154,50 Eur. Takéto konanie právneho predchodcu žalobcu je nutné vyhodnotiť ako konanie v rozpore s dobrými mravmi. Nie je transparentné konanie právneho predchodcu žalobcu, ak podmienky dohodnuté v zmluve o spotrebiteľskom úvere mení v ten istý deň inými podmienkami a to cez úplne inú zmluvu. Navyiac, ak ju označí spôsobom zavádzajúcim, lebo ju označil ako zmluvu o zabezpečení splátok úveru. To, že zmenil podmienky splácania splátok, nie je možné považovať za zabezpečenie splátok. Zabezpečením splátok by bolo, ak by sa prípadne dohodli na určitom finančnom obnose, ktorý by slúžil ako zábezpeka a ktorá sa pri splnení podmienok má vrátiť. Odmenu za službu však nie je možné považovať za zábezpeku. Navyiac výška odmeny predstavuje viac ako 50 % z výšky úveru (300,00 Eur). Pre rozpor s dobrými mravmi ide o úkon absolútne neplatný. Na dôvod absolútnej neplatnosti je súd povinný prihliadnuť z úradnej povinnosti. V tomto smere bola preto žaloba žalobcu ako nedôvodná zamietnutá.

16. Žaloba žalobcu bola zamietnutá aj v časti úrokov z omeškania z dôvodnej a priznanej sumy, teda zo sumy 115,70 Eur za obdobie 17.12.2016 do 07.01.2018, pretože za toto obdobie omeškanie žalovanej žalobca nepreukázal (dôvody sú uvedené v bode 13). Žalobu žalobcu zamietol aj v časti úrokov z omeškania 0,5% ročne z dôvodnej a priznanej sumy 115,70 Eur a to za obdobie od 08.01.2018, pretože síce v tomto období žalobca už omeškanie žalovanej preukázal, ale výška úrokov z omeškania v tomto čase bola 5,00 % ročne a nie 5,05 % ročne.

17. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 2 CSP. Žalobca aj žalovaná mali v konaní čiastočný úspech i neúspech (žalobca žiadal uhradiť 373,70 Eur s príslušenstvom, úspešný bol v časti 115,70 Eur, žalovaná tak bola úspešná v rozsahu neúspechu žalobcu). Preto súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Trnave cestou tunajšieho súdu (§ 362 ods. 1/ CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods 1/ CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3/ CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 362 ods. 1/ CSP).